

Mindbleep # 43

Geen doener, geen 'ik'

Er is geen 'doener' want er is geen 'ik'. Geen 'ik' want er is niemand die iets 'doet'.

Een formulering die je wellicht bekend voorkomt. Je vindt ze in vele non-duale teksten waarin de aard van de werkelijkheid uiteen wordt gezet. Rake bewoordingen maar ze nodigen onbedoeld nogal eens uit tot conceptualisering. Denkbeelden waar je het mee eens kunt zijn – of niet. Centrale figuur daarbij is nog steeds het 'ik' dat het niet bestaan van datzelfde ik wel of niet begrijpt. En dus komt 'ik' geen stap verder. Dat is eigenlijk ook de bedoeling want de essentie van non-duale teksten is niet gericht op 'ik' maar op datzelfde non-duale Gewaarzijn dat in ieder van ons resoneert op deze waarheden.

Om die essentie echter tot uitdrukking te brengen, beschikbaar te maken in het dagelijks leven is meer nodig dan begrijpen. Alleen directe ervaring voldoet hier en dat is een directe en doorsnijdende route. Dat gaat als volgt:

Begin met de stelling: "Er is geen 'ik'. Onderzoek vervolgens of er ergens in jezelf een 'ik' of iemand met jouw naam te vinden is. De conclusie is onvermijdelijk dat dit 'ik' er niet is. Er zijn vele bewegingen van de mind, gewoontepatronen in denken en doen en er zijn handelingen maar er blijkt daarvan geen eigenaar te bestaan.

Als er geen 'ik' is, niemand die als afzender van gedachten of gevoelens is aan te merken, kan er ook geen 'doener' zijn.

Als er geen doener is, geen 'ik', kan er geen relatie bestaan ten opzichte van iets anders. Het hele duale wereldbeeld valt uit elkaar, er is alleen Een. Niets blijkt te bestaan als entiteit. Wat we vanuit de duale zienswijze aanzien voor de wereld als een verzameling objecten waarmee 'ik' mij verhoudt blijkt in werkelijkheid een ondeelbare Eenheid te zijn, die zich in vorm wel onderscheidt maar in wezen een verschijning is op het oppervlak van het veld van non-duaal Gewaarzijn.

Dat 'veld van Gewaarzijn' echter laat zich evenmin kennen door bepaalde kwaliteiten, afmetingen of andere eigenschappen. Non-duaal Gewaarzijn heeft geen locatie, is geen object, je kunt er niet naartoe of vandaan bewegen. Het is geen entiteit en wordt om die reden vaak als 'Leeg' aangeduid. Het is niet iets en evenmin niets.

Het is vergelijkbaar met een spiegel waarin alles als spiegelingen verschijnt op het oppervlak van de spiegel. Het wonder van de spiegel is dat we de spiegel pas als zodanig kunnen herkennen door de spiegelbeelden die daar op verschijnen. En andersom, dat de spiegelbeelden niet kunnen bestaan zonder de spiegel. Het is echter allemaal van een stromende aard, niets blijft vastkleven aan de spiegel, hoe angstaanjagend of heerlijk de beelden ook zijn die erop verschijnen. De beelden van de spiegel zijn als muziek of een dans. Het is onzin om hun bestaan te ontkennen of te devalueren als slechts tijdelijke verschijningen en niet de werkelijkheid. Het is evenzeer absurd ze als substantieel te zien en vast te willen houden. De dans wordt gedanst en de muziek klinkt zonder 'iets' te worden. Ze verschijnen in de spiegel van Gewaarzijn en blijven vrij. Ze hebben geen ander doel dan te verschijnen te klinken tot het voorbij is. Levensecht en toch stromend, Leeg.

Als 'ik' niet besta behalve als spiegeling op het oppervlak van de spiegel is het enige dat mij te doen staat om te ervaren wat zich op Dit moment verder nog in de spiegel spiegelt. En wat verschijnt kan

niet iets anders zijn dan Gewaarzijn in de vorm van een spiegelbeeld. Er is geen belang, geen richting, doel, of andere betekenis dan DIT moment. Als ik zo aanwezig ben is alles compleet, volkomen zoals Meister Eckhart dat noemde.

Alle zwaarte valt weg. Het zoeken naar geluk, het vermijden van lijden, alle liefde en haat, alle blijdschap en verdriet, alle gezondheid en ziekte, alle geboren worden en sterven, het bestaat allemaal als spiegelingen in de spiegel. Het bestaat zoals muziek bestaat. Aan het eind ervan blijft er niets over behalve tijdloze Leegte.

De weg is om je dit te herinneren terwijl je ín het leven bent, ín de muziek, terwijl je als een individuele klank bent en weet dat je deel bent van de symfonie. Een Lege symfonie die nimmer eindigt.

Welkom thuis.

Alexander Zöllner

Januari 2024